

Nr 156.

Godkänd av första kammaren den 10 april 1935.

Godkänd av andra kammaren den 10 april 1935.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för marindirektören av första graden vid mariningenjörkåren i flottans reserv I. J. Falkman från viss betalningsskyldighet.

(Statsutskottets utlåtande nr 64.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen avlåten, den 22 februari 1935 dagtecknad proposition (nr 112), har Kungl. Maj:t, under återopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att marindirektören av första graden vid mariningenjörkåren i flottans reserv I. J. Falkman må befrias från honom jämlikt Kungl. Maj:ts utslag den 23 december 1933 åliggande betalningsskyldighet till kronan.

Det har väckt riksdagens uppmärksamhet, att framställningar om efterskänkande av kronans fordringsanspråk under senare år i allt större utsträckning dragits inför riksdagen, medan tidigare sådant skett huvudsakligast i undantagsfall, då särskilt vägande skäl varit för handen, och att då ej sällan ställdes som villkor för efterskänkandet, att vederbörande skulle till statsverket inleverera viss del av det till betalning fastställda beloppet (jfr exempelvis bankoutskottets utlåtande nr 18 till 1919 års riksdag). Numera synes emellertid en tendens förefinnas att icke tillämpa denna princip lika rigoröst som tidigare synes hava varit fallet. Följden härav har blivit, att befrielse från ersättningsskyldighet kommit att medgivas i allt större omfattning. För att emellertid vederbörande icke skola bibringas den uppfattningen, att staten vid fel och försummelse från deras sida eftergiver uppkomna ersättningsanspråk, vill riksdagen fästa uppmärksamheten på nödvändigheten av att från statens sida efterskänkande av ådömd betalningsskyldighet endast sker i undantagsfall och när särskilda förhållanden betinga ett dylikt medgivande samt att befrielse icke bör lämnas i större utsträckning än som kan vara av omständigheterna verkliga påkallat.

Vad den nu föreliggande framställningen beträffar har riksdagen, då vissa behjärtansvärda skäl tala till förmån för densamma, icke velat motsätta sig bifall till Kungl. Maj:ts förslag. Riksdagen fäster sig därvid särskilt vid Falkmans nedbrutna hälsa ävensom vid den omständigheten, att, såsom departementschefen framhållit, åtgärder för verkställighet av det till grund för betalningsskyldigheten liggande utslaget, utan att kunna medföra någon nämnvärd förmån för staten, komme att bringa Falkman till ekonomisk ruin.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen medgivit, att marindirektören av första graden vid mariningenjörkåren i flottans reserv I. J. Falkman må befrias från honom jämlikt Kungl. Maj:ts utslag den 23 december 1933 åliggande betalningsskyldighet till kronan.

Stockholm den 10 april 1935.

Med undersåtlig vörndnad.

Nr 157.

Godkänd av första kammaren den 10 april 1935.
Godkänd av andra kammaren den 10 april 1935.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående gäldande av vissa haverikostnader.

(Statsutskottets utlåtande nr 65.)

Till Konungen.

Beträffande den till riksdagen avlätna, den 22 februari 1935 dagtecknade propositionen (nr 113) angående gäldande av vissa haverikostnader, får riksdagen anmäla, att riksdagen, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, medgivit, att det i statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 22 februari 1935 omförmälda beloppet, 33,451 kronor 57 öre, må gäldas av det i riksstaten för budgetåret 1934/1935 uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter.

Stockholm den 10 april 1935.

Med undersåtlig vörndnad.
